No. 37044

Israel
and
Slovakia

Convention between the Government of the State of Israel and the Government of the Slovak Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital. Bratislava, 8 September 1999

Entry into force: *23 May 2000 by notification, in accordance with article 30*

Authentic texts: *English, Hebrew and Slovak*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Israel, 20 November 2000*

Israël
et
Slovaquie

Convention entre le Gonvernement de l'État d'Israël et le Gouvernement de la République slovaqne tendant à éviter la donble imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Bratislava, 8 septembre 1999

Entrée en vigueur : *23 mai 2000 par notification, conformément à l'article 30*

Textes anthentiques : *anglais, hébreu et slovaque*

Enregistrement anprès du Secrétariat des Nations Unies : *Israël, 20 novembre 2000*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL AND THE GOVERNMENT OF THE SLOVAK REPUBLIC FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION Of FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the State of Israel and the Government of the Slovak Republic

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

And to further develop and facilitate their relationship

Have agreed as follows:

Article 1. Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) In Israel:

(i) the income tax (including the company tax and the capital gains tax);

(ii) the tax imposed upon gains from the alienation of real property under the Land Appreciation Tax Law; and

(iii) the tax imposed on real property according to the Property Tax Law;

(hereinafter referred to as "Israel tax").

b) in the Slovak Republic:

(i) the tax on income of individuals;

(ii) the tax on income of legal persons; and

(iii) the tax on immovable property;

(hereinafter referred to as "Slovak tax");

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General Definitions

1 . For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "Israel" means the State of Israel in accordance with its

laws and when used in a geographical sense includes, but it is not limited to, the territorial waters of Israel and any area outside such territorial waters which in accordance with the laws of Israel is an area within which the rights of Israel with respect to the exploration and exploitation of the natural, biological and mineral resources existing in the sea waters, sea bed and subsoil of these waters may be exercised;

b) the term "Slovak Republic" means the territory of the Slovak Republic in accordance with international law;

c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Slovak Republic or Israel as the context requires;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g)the term "national" means :

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

iii) the term "international traffic" means any transport by a ship, road-transport vehicle or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship, road-transport vehicle or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

f) the term "competent authority" means:

(i) in the case of the Slovak Republic - the Minister of Finance or his authorised representative;

(ii) in the case of Israel - the Minister of Finance or his authorised representative.

As regards the application of the Convention by the Contracting States any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. Fiscal Domicile

For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated. If the State in which its place of effective management cannot be determined, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5. Permanent Establishment

I . For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

a) a building site or a construction, installation or assembly project, but only where such site or project continues for a period of more than 9 months;

b) the furnishing of services, including consultancy or managerial services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or connected project) within the country for a period or periods aggregating more than six months within any 12-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term

"permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise,

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income From Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. International Transport

1. Profits from the operation of ships, road-transport vehicles or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. For the purpose of this Article the term "profits" includes income from the use, maintenance or rental of ships, road-transport vehicles or aircraft if the income derived therefrom is incidental to the total income of the enterprise from its international traffic operation.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated Enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make all appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits, when it deems such adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply in the case of fraud or willful default.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the recipient holds directly or indirectly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 a), where the profits out of which a dividend is paid are profits that have been subjected to tax at a rate not exceeding 15%, in accordance with tax incentive laws of the Contracting State in which the company is a resident, then the gross amount of the dividend shall be subject to a tax in that State at a rate of 10%.

4. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is it effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

7. Notwithstanding the provisions of this Article or of paragraph 2 of Article 25, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, that other State may impose a tax, in addition to the tax on the income of the company, at a rate which shall not exceed 15%.

Article 11. Interest

1 . Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed:

a) 2% of the gross amount of the interest, if the interest is paid in respect of.

(i) a bond, debenture or other similar obligation of the Government of that State; or

(ii) a loan made, refinanced, guaranteed or insured, or a credit extended, refinanced, guaranteed or insured by:

(A) in the case of the Slovak Republic, the Slovak National Bank or the Slovak Company for the Insurance of International Loans and Credits.

(B) in the case of Israel, the Bank of Israel or the Israeli Company for the Insurance of Risks Arising in International Trade.

b) 5% of the gross amount of the interest where the recipient is a financial institution to which the provisions of subparagraph a) do not apply. for purposes of this paragraph a financial institution is any enterprise which, in the course of its usual business activities, grants loans in accordance with the domestic law of the Contracting State in which such enterprise is a resident.

c) 10 per cent of the gross amount of the interest, in all other cases.

3. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned. amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of the State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, video recordings, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, software, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital Gains

1 . Capital gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft or road-transport vehicles operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft or road-transport vehicles shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective and central management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of shares of a company which is a resident of a Contracting State may be taxed in that State. The rate of tax imposed by that State on such gains in accordance with this paragraph shall not exceed 10%.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other State; or

b) if his stay in the other State is for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term " professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, dentists, lawyers, engineers, architects and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Con-

tracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road-transport vehicle operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes And Sportsmen

1 . Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19. Government Service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students And Apprentices

Payments which a student, or an apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Teachers And Researchers

Remuneration received for education or scientific research by an individual who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State for the purpose of scientific research or for teaching at an educational institution shall be exempt from tax in the first-mentioned State. This exemption shall be granted for a period that shall not exceed two years from the date on which the teacher or researcher first entered the country. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income,

being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may also be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 24. Elimination of Double Taxation

Double taxation shall be eliminated as follows:

a) In Israel:

Subject to the laws of Israel regarding the allowance as a credit against Israel tax of tax paid in any country other than Israel, Slovak tax paid in respect of income derived from the Slovak Republic shall be allowed as a credit against Israel tax payable in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that portion of Israel tax which the income from sources within the Slovak Republic bears to the entire income subject to Israel tax.

b) In the Slovak Republic:

The Slovak Republic, when imposing taxes on its residents, may include in the tax base upon which such taxes are imposed the items of income which according to the provisions of this Convention may also be taxed in Israel, but shall allow as a deduction from the amount of tax computed on such a base an amount equal to the tax paid in Israel. Such deduction shall not, however exceed the part of the Slovak tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Israel.

Article 25. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, of paragraph 6 of Article 11, or of paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of tile first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first- mentioned State.

4. An enterprise of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

Article 26. Limitation on Benefits

A competent authority of a Contracting State may, upon the mutual agreement of the competent authority of the other Contracting State, deny the benefits of this Convention to any person, or with respect to any transaction, if in its opinion the granting of those benefits would constitute an abuse of the Convention according to its purposes.

Article 27. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is resident

or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching all agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 28. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting State concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State or at the request of the other Contracting State giving the information and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes.

They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or the normal course of the administration of that or of the other Contracting State,

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 29. Diplomatic Agents And Consular Officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 30. Entry Into Force

1. The Contracting States shall notify each other that their constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. This Convention shall enter into force on the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:

a) in respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 31. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given,

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

Done at Bratislava on September eight 1999, which corresponds to the twenty-seventh day of Elul, 5759, of the Jewish calendar, in the Hebrew, Slovak and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the State of Israel:

NATHAN MERON

For the Government of the Slovak Republic:

BRIGITA SCHMOGNEROVA

2. אמנה זו תיכנס לתוקף בתאריך האחרונה מבין ההודעות המאוזכרות בס"ק 1, ולהוראותיה יהיה תוקף:

(א) בזיקה למסים המנוכים במקור, על סכומי הכנסה שהופקו ב-1 בינואר בשנה הקלנדרית שאחרי השנה שבה נכנסה האמנה לתוקף, או אחרי יום זה;

(ב) בזיקה למסים אחרים על הכנסה ומסים על הון, על מסים שאפשר לחייב בהם בכל שנת מס המתחילה ב-1 בינואר בשנה הקלנדרית שאחרי השנה שבה נכנסה האמנה לתוקף, או אחרי יום זה.

סעיף 31

סיום

אמנה זו תישאר בתוקף עד שאחת המדינות המתקשרות תביאה לידי סיום. כל אחת מן המדינות המתקשרות רשאית להביא את האמנה לידי סיום, בצינורות הדיפלומטיים, על ידי מסירת הודעה על סיום לפחות שישה חודשים לפני תום כל שנה קלנדרית שאחרי תקופת חמש השנים מתאריך כניסת האמנה לתוקף. במקרה זה, תחדל האמנה להיות בעלת תוקף:

(א) בזיקה למסים המנוכים במקור, על סכומי הכנסה שהופקו ב-1 בינואר בשנה הקלנדרית שאחרי השנה שבה נמסרה ההודעה, או אחרי יום זה;

(ב) בזיקה למסים אחרים על הכנסה ומסים על הון, על מסים שאפשר לחייב בהם בכל שנת מס המתחילה ב-1 בינואר בשנה הקלנדרית שאחרי השנה שבה נמסרה ההודעה, או אחרי יום זה.

נעשה ב ברטיסלבה ב -8 בדצמבר 1999, שהוא יום כ"ז כסלו תש"ס לפי הלוח העברי בשפות עברית, סלובקית ואנגלית, ולכל הנוסחים דין מקור שווה. במקרה של הבדלי פרשנות, יכריע הנוסח האנגלי.

בשם ממשלת מדינת ישראל

בשם ממשלת הרפובליקה הסלובקית

2. אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין באפשרותה להגיע לפתרון מספק בעצמה, תשתדל הרשות המוסמכת ליישב את העניין בהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, במגמה למנוע חיוב במס שלא בהתאם לאמנה זו. כל הסכם שיושג ייושם על אף מגבלות זמן כלשהן שבחוק הפניחי של המדינות המתקשרות.

3. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ישתדלו ליישב בהסכמה הדדית כל קושי או ספק בדבר פירוש האמנה או יישומה. הן רשאיות גם להיוועץ יחדיו לשם מניעת מסי כפל במקרים שלגביהם אין הוראות באמנה.

4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות להתקשר זו עם זו ישירות על מנת להגיע להסכם כמובנו בסעיפים הקטנים הקודמים.

סעיף 28

חילופי מידע

1. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו ביניהן מידע ככל שיהיה דרוש לביצוע הוראותיה של אמנה זו או של החוקים הפנימיים של המדינות המתקשדות הדנים במסים שאמנה זו דנה בהם, במידה שהחיוב במס לפיהם אינו מנוגד לאמנה. כל ידיעה שקיבלה מדינה מתקשרת יראו אותה כסודית באופן דומה לידיעה שהושגה לפי חוקיה הפנימיים של אותה מדינה, או לבקשת המדינה המתקשרת האחרת הספקת את הידיעה, ויגלו אותה רק לבני אדם או לרשויות (לרבות בתי משפט וגופים סינהליים) המעורבים בשומתם או בגבייתם של המסים הנידונים באמנה זו, באכיפתם, בהעמדה לדין בשלהם או בהחלטה על ערעור בקשר אליהם. בני האדם או הרשויות האמורים ישתמשו במידע רק למטרות האמורות. הם רשאים לגלות את המידע בהליכים פומביים בבית משפט או בהחלטות משפטיות.

2. אין לפרש את הוראות ס"ק 1 בשום מקרה כמטילות חובה על אחת המדינות מתקשרות:

(א) לנקוט אמצעים מינהליים המנוגדים לדינים או לנוהל המינהלי של אותה מדינה מתקשרת או של המדינה המתקשרת האחרת;

(ב) לספק מידע אשר אין לקבלו לפי הדינים או במהלך הדברים הרגיל של המינהל באותה מדינה מתקשרת או במדינה המתקשרת האחרת;

(ג) לספק מידע העשוי לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או תהליך מסחרי, או מידע, אשר גילויים עשוי להיות בסתירה לסדר הציבורי (תקנת הציבור).

סעיף 29

נציגים דיפלומטיים ופקידים קונסולריים

שום דבר האמור באחנה זו לא יפגע בזכויות הפיסקליות של נציגים דיפלומטיים ופקידים קונסולריים לפי הכללים המקובלים במשפט הבינלאומי או לפי הוראות שבהסכמים מיוחדים.

סעיף 30

כניסה לתוקף

1. הצדדים המתקשרים יודיעו זה לזה שהדרישות החוקתיות שלהם לכניסתה לתוקף של אמנה זו מולאו.

סעיף 25

אי-הפליה

1. אזרחיה של מדינה מתקשרת לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת למסים או לכל דרישה הקשורה במסים, השונים או מכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שאזרחי אותה מדינה אחרת כפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם באותן נסיבות. על אף הוראות סעיף 1, הוראה זו תחול גם על בני אדם שאינם תושבי אחת המדינות המתקשרות או שתיהן.

2. המס על מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לא יוטל באותה מדינה אחרת בצורה פחות נוחה מהמס המוטל על מיזמים של אותה מדינה אחרת העוסקים באותן פעילויות.

3. למעט מקום שחלות הוראות סעיף 9 (1), סעיף 11 (6), סעיף 12 (6), ריבית, תמלוגים, ותשלומים אחרים שמשלם מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת, יהיו, לעניין קביעת הרווחים החייבים במס של אותו מיזם, ניתנים לניכוי לפי אותם התנאים כאילו שולמו לתושב של המדינה הנזכרת ראשונה. באופן דומה, כל החובות של מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת יהיו, למטרות קביעת ההון החייב במס של המיזם האמור, מוכרים כניכויים לפי אותם תנאים כאילו נזקפו לזכותו של תושב המדינה הנזכרת ראשונה.

4. מיזם של מדינה מתקשרת שהבעלות או השליטה המלאה או החלקית על הונו נתונה במישרין או בעקיפין, בידי תושב או תושבים של המדינה המתקשרת האחרת, לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה למסים או לכל דרישה הקשורה במסים השונים או מכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שמיזמים דומים אחרים של המדינה הנזכרת ראשונה כפופים להם או עלולים להיות כפופים להם.

5. הוראות סעיף זה לא יתפרשו כמחייבות מדינה מתקשרת להעניק לתושבי המדינה המתקשרת האחרת הנחות אישיות, הקלות או הפחתות לעניין מס, שהיא מעניקה לתושביה-שלה מסיבות של מעמד אזרחי או חובות משפחה.

סעיף 26
הגבלת הטבות

רשות מוסמכת של מדינה מתקשרת, בהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, רשאית לשלול את ההטבות לפי אמנה זו מכל אדם, או ביחס לכל עסקה, אם לדעתה הענקת הטבות אלו מהווה ניצול לרעה של אמנה זו לאור מטרותיה.

סעיף 27

נוהל הסכמה הדדית

1. מקום שאדם סבור שהפעולות של אחת המדינות המתקשרות, או שתיהן, גורמות או עתידות לגרום לו חיוב במס שלא בהתאם להוראות אמנה זו, רשאי הוא, בלי שים לב לתרופות הנתונות לו לפי דיניהן הפנימיים של מדינות אלה, להביא את עניינו בפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת שהוא תושבה או, אם המקרה בא בגדר סעיף 25 (1), של המדינה המתקשרת שהוא אזרחה. יש להביא את העניין בתוך שלוש שנים מן ההודעה הראשונה על הפעולה המביאה לידי חיוב שלא בהתאם להוראות האמנה.

1. פריטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת, הנצמחים במקום כלשהו, אשר לא טופלו בסעיפים הקודמים של אמנה זו, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

2. הוראות ס"ק 1 לא יחולו על הכנסה שאינה הכנסה ממקרקעין לפי הגדרתה בסעיף 6 (2), אם מקבל ההכנסה האמורה, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה מתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא בה, או מבצע באותה מדינה שירותים אישיים של עצמאי מבסיס קבוע הנמצא בה, והזכות או הרכוש שביחס אליהם משולמת ההכנסה קשורים בפועל לאותו בסיס קבוע או מוסד קבע. במקרה זה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לפי העניין.

סעיף 23
הון

1. הון שמייצגים מקרקעין המאוזכרים בסעיף 6, הנמצאים בבעלותו של תושב מדינה מתקשרת ושמקומם במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

2. הון שמייצגים מטלטלין המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, או מטלטלין השייכים לבסיס קבוע העומד לרשות תושב של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לצורך ביצוע שירותים אישיים של עצמאי, ניתן לחייבו במס גם באותה מדינה אחרת.

3. הון שמייצגים ספינות וכלי טיס המופעלים בתחבורה בינלאומית, ומטלטלין השייכים להפעלת הספינות וכלי הטיס האמורים, יהיה חייב במס רק במדינה המתקשרת שבה המיזם הוא תושב.

4. כל המרכיבים האחרים של הון של תושב מדינה מתקשרת יהיו חייבים מס רק באותה מדינה.

סעיף 24
מניעת מסי כפל

מסי כפל יימנעו כדלקמן:

(א) בישראל:

בכפוף לדיני ישראל בדבר זקיפת מס המשתלם בארץ שמחוץ לישראל כזיכוי נגד מס ישראלי, מס סלובקי ששולם עבור הכנסה שהופקה ברפובליקה הסלובקית ייזקף כזיכוי כנגד מס ישראלי המשתלם על אותה הכנסה; ואולם, הזיכוי לא יעלה על חלק יחסי מהמס הישראלי, כיחס ההכנסה האמורה שהופקה ברפובליקה הסלובקית לכלל ההכנסה החייבת במס בישראל.

(ב) ברפובליקה הסלובקית:
הרפובליקה הסלובקית, בהטילה מסים על תושביה, רשאית לכלול בבסיס שעליו מוטלים המסים האמורים את פריטי ההכנסה שלפי הוראות אמנה זו יהיו חייבים במס גם בישראל, אולם תתיר לנכות מסכום המס המחושב על בסיס זה סכום מקביל למס המשולם בישראל. אולם הניכוי האמור לא יעלה על אותו חלק של המס הסלובקי, כפי שחושב לפני מתן הניכוי, המוטל על ההכנסה אשר ניתן לחייבה במס בישראל לפי הוראות אמנה זו.

סעיף 19

שירות ממשלתי

1.(א) גמול, למעט קיצבה, ששולם בידי מדינה מתקשרת, או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או יחידת משנה או רשות, ניתן לחייבו במס רק באותה מדינה.

(ב) ואולם, ניתן לחייב במס גמול כאמור רק במדינה המתקשרת האחרת אם השירותים ניתנים באותה מדינה והיחיד הוא תושב אותה מדינה, והוא:

(1) אזרחה של אותה מדינה; או

(2) לא היה לתושב של אותה מדינה אך ורק לשם מתן השירותים.

2.(א) כל קיצבה המשולחת בידי מדינה מתקשרת או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה או מתוך קרנות שנוצרו על ידן, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או יחידת משנה או רשות, תהיה חייבת במס רק באותה מדינה.

(ב) ואולם, ניתן יהיה לחייב במס קצבה כזו רק במדינה המתקשרת האחרת אם היחיד הוא תושב ואזרח של אותה מדינה.

3. הוראות סעיפים 15, 16, ו-18 יחולו על גמול וקיצבה בעד שירותים שניתנו בקשר עם עסק המתנהל בידי מדינה מתקשרת, או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה.

סעיף 20

סטודנטים וחניכים

תשלומים שסטודנט או חניך שהינו או היה מיד לפני ביקורו במדינה מתקשרת תושב של המדינה המתקשרת האחרת, והוא שוהה במדינה הנזכרת ראשונה רק למטרות לימודים או הכשרה מקבל לצרכי קיומו, חינוכו או הכשרתו, לא יהיו חייבים במס באותה מדינה, ובלבד שהתשלומים האמורים נובעים ממקורות שמחוץ לאותה מדינה.

סעיף 21

מורים וחוקרים

גמול שמקבל תמורת חינוך או מחקר מדעי יחיד שהינו או היה מיד לפני ביקורו במדינה מתקשרת תושב המדינה המתקשרת האחרת, והוא שוהה במדינה הנזכרת ראשונה למטרות מחקר מדעי או הוראה במוסד חינוכי, יהיה פטור ממס במדינה הנזכרת ראשונה. פטור זה יוענק לתקופה שלא תעלה על שנתיים מתאריך כניסתו הראשונה של המורה או החוקר למדינה. סעיף זה לא יחול על הכנסה ממחקר אם המחקר האמור נערך לא לטובת הציבור, אלא בעיקר לטובתו הפרטית של אדם מסוים או אנשים מסוימים.

סעיף 22

הכנסה אחרת

2. על אף הוראות ס"ק 1, גמול המופק בידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה המבוצעת במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבו במס רק במדינה הנזכרת ראשונה אם:

(א) המקבל שוהה במדינה האחרת תקופה או תקופות שאינן עולות יחד על 183 ימים בתקופה כלשהי של 12 חודשים; וכן

(ב) הגמול משתלם על ידי מעביד שאינו תושב המדינה האחרת, או מטעמו; וכן

(ג) הנושא בנטל תשלום הגמול אינו מוסד קבע או בסיס קבוע שיש לתעביד במדינה האחרת.

3. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, גמול המתקבל תמורת עבודה שבוצעה בספינה, בכלי טיס או בכלי רכב יבשתי המופעלים בתחבורה בינלאומית, ניתן לחייבו במס במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי של המיזם.

סעיף 16

שכר חברי הנהלה

שכר חברי הנהלה ותשלומים דומים שהפיק תושב מדינה מתקשרת בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים או כל גוף דומה אחר של חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

סעיף 17
אמנים וספורטאים

1. על אף האמור בסעיפים 14 ו-15, הכנסה שהפיק תושב מדינה מתקשרת כבדרן, כגון אמן תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, או כמוסיקאי, או כספורטאי, מפעילויותיו האישיות כתור שכזה, שבוצעו במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אסרת.

2. מקום שהכנסה תמורת פעילויות אישיות שבוצעו בידי בדרן או ספורטאי בתור שכזה נצמחה לא לאותו בדרן או ספורטאי עצמו אלא לאדם אחר, ניתן לחייב הכנסה זו במס, על אף הוראות סעיפים 7, 14 ו-15, במדינה המתקשרת שבה מבוצעות פעילויותיו של הבדרן או הספורטאי.

סעיף 18

קיצבאות

בכפוף להוראות סעיף 19 (2), קיצבאות וגמול דומה אחר ששולמו לתושב של מדינה מתקשרת תמורת עבודה בעבר, ניתן לחייבם במס רק באותה מדינה.

3. רווחים מהעברת ספינות או כלי טיס או כלי רכב יבשתיים המופעלים בתחבורה בינלאומית או רווחים מהעברת מטלטלין השייכים להפעלתם של אותם ספינות או כלי טיס או כלי רכב יבשתיים, ניתן לחייבם במס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי של המיזם.

4. רווחים מהעברת מניות בחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה. שיעור המס המוטל ע״י אותה מדינה על הרווחים האמורים בהתאם לסעיף זה לא יעלה על 10 אחוזים.

5. רווחים מהעברת כל נכס, זולת אלה המחכרים בסעיפים קטנים 1, 2, 3 ו-4, ניתן לחייבם במס רק במדינה המתקשרת שהמעביר הוא תושב בה.

סעיף 14
שירותים אישיים של עצמאי

1. הכנסה שמפיק תושב של מדינה מתקשרת משירותים מקצועיים או מפעילויות אחרות בעלות אופי עצמאי, ניתן למייבה במס רק באותה מדינה, חוץ מאשר בנסיבות הבאות, שבהן ניתן לחייב הכנסה כזו במס גם במדינה המתקשרת האחרת:

(א) אם עומד לרשותו באופן סדיר בסיס קבוע במדינה המתקשרת האחרת, לצורך ביצוע פעילויותיו; במקרה זה, ניתן לחייב במס במדינה האחרת רק אותו חלק מהכנסתו שניתן לייחסו לאותו בסיס קבוע; או

(ב) אם שהייתו במדינה האחרת היא לתקופה או לתקופות המסתכמות יחד ביותר מ-183 ימים בתקופה כלשהי של 12 חודשים. במקרה זה, ניתן לחייב במס במדינה האמרת רק אותו חלק מהכנסתו הנובע מפעילויותיו שבוצעו באותה מדינה אחרת.

2. המונח ״שירותים אישיים״ כולל, במיוחד, פעילויות עצמאיות בשטחי המדע, הספרות, האמנות, החינוך וההוראה, וכן פעילויות עצמאיות של רופאים, רופאי שיניים, עורכי דין, מהנדסים, אדריכלים ורואי חשבון.

סעיף 15

שירותים אישיים של עובד

1. בכפוף להוראות סעיפים 16, 18, 19, 20 ו-21, משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר שהופקו על ידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה, ניתן לחייבם במס רק באותה מדינה, אלא אם העבודה מבוצעת במדינה המתקשרת האחרת. בוצעה העבודה כאמור, ניתן לחייב במס את הגמול שנתקבל תמורתה באותה מדינה אחרת.

סעיף 12

תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם במדינה מתקשרת והמשתלמים לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

2. אף על פי כן, ניתן לחייב תמלוגים כאלה במס גם במדינה המתקשרת שבה מקורם, ובהתאם לחוקי אותה מדינה. ואולם, אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לתמלוגים, המס המוטל כך לא יעלה על 5 אחוזים מן הסכום ברוטו של התמלוגים.

3. המונח "תמלוגים" בסעיף זה פירושו תשלומים מסוג כלשהו המתקבלים כתמורה בעד שימוש או בעד הזכות לשימוש, בכל זכות יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית (לרבות סרטי קולנוע, קלטות וידאו, וסרטים או קלטות לשידור ברדיו או בטלוויזיה), כל פטנט, סימן מסחר, מדגם או דוגמה, תוכנית, תוכנה, נוסחה או תהליך סודיים, או בעד השימוש או הזכות לשימוש, בציוד תעשייתי, מסחרי או מדעי, או בעד מידע הנוגע לניסיון תעשייתי, מסחרי או מדעי.

4. הוראות ס"ק 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לתמלוגים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקורם של התמלוגים באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע באותה מדינה אחרת שירותים אישיים של עצמאי מבסיס קבוע הממוקם שם, והזכות או הרכוש שבזיקה אליהם משתלמים התמלוגים קשורים בצורה ממשית לאותו מוסד קבע או אותו בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לפי העניין.

5. יראו תמלוגים כנובעים במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש לאדם המשלם התמלוגים - בין אם הוא תושב אחת המדינות המתקשרות ובין אם לאו - מוסד קבע או בסיס קבוע באחת המדינות המתקשרות, אשר בקשר אליהם נוצרה ההתחייבות לשלם את התמלוגים, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים בנטל התמלוגים, יראו את התמלוגים כנובעים במדינה שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.

6. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם ובין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם ובין אדם אחר, עולה סכום התמלוגים, ביחס לשימוש, לזכות או לידיעות שבעדם הם משתלמים, על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל אחת מן המדינות המתקשרות, תוך התחשבות בהוראותיה האחרות של אמנה זו.

סעיף 13

רווחי הון

1. רווחים שהפיק תושב של מדינה מתקשרת מהעברת מקרקעין, בהגדרתם לפי סעיף 6 (2), ניתן לחייבם במס במדינה המתקשרת שבה נמצא הנכס האמור.

2. רווחים מהעברת מטלטלין המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד קבע אשר יש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, או מהעברת מטלטלין הקשורים לבסיס קבוע, העומד לרשותו של תושב מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לשם ביצוע שירותים אישיים של עצמאי, לרבות רווחים כאמור מהעברת אותו מוסד קבע (לבדו או עם כל המיזם) או אותו בסיס קבוע, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

2. אף על פי כן, ניתן למייב ריבית כזו במס גם במדינה המתקשרת שבה מקורה ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אך אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לריבית, המס המוטל כך לא יעלה על:

(א) 2 אחוזים מהסכום ברוטו של הריבית, אם הריבית משתלמת ביחס:

(1) לאיגרת חוב, שטר חוב או התחייבות דוחה אחרת של ממשלת אותה מדינה;

(2) להלוואה שניתנה, מומנה, נערבה או בוטחה או אשראי שניתן, מומן, נערב או בוטח על ידי:

(א)לגבי ישראל, בנק ישראל, או החברה הישראלית לביטוח מיכוני סחר חוץ.

(ב) לגבי הרפובליקה הסלובקית, הבנק הלאומי הסלובקי או החברה הסלובקית לביטום הלוואות בינלאוחיות ואשראים בינלאומיים.

(ב) 5 אחוזים מהסכום ברוטו של הריבית מקום שהחקבל הוא מוסד פיננסי שעליו אין חלות הוראות תת-ס"ק (א). למטרות ס"ק זה, מוסד פיננסי הוא כל מיזם אשר, במהלך הפעילויות העסקיות הרגילות שלו, מעניק הלוואות בהתאם לחוק הפנימי של המדינה החתקשרת שהמיזם האמור הוא תושב בה.

(ג) 10 אחוזים מהסכום ברוטו של הריבית בבל המקרים האחרים.

3. המונח "ריבית" בסעיף זה פירושו הכנסה מתביעות חוב מכל סוג, בין שהיו מובטחות במשכנתא ובין אם לאו, בין שהן נושאות זכות להשתתף ברווחי החייב ובין אם לאו, ובחיוחד הכנסה מבטוחות ממשלתיות והבנסה משטרי חוב או מאיגרות חוב, לרבות פרמיות ופרסים הקשורים בבטוחות, שטרי חוב או איגרות חוב אלה. קנסות בשל איחור בתשלום לא ייראו כריבית למטרות סעיף זה.

4. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לריבית, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקור הריבית באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או חבצע באותה מדינה אחרת שירותים אישיים של עצמאי מבסיס קבוע הממוקם באותה מדינה, ותביעת החוב שבזיקה אליה משתלמת הריבית קשורה בצורה חמשית באותו מוסד קבע או בסיס קבוע; במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לפי העניין.

5. יראו ריבית כנובעת במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה סדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש למשלם הריבית, בין אם הוא תושב מדינה חתקשרת ובין אם לאו, מוסד קבע או בסיס קבוע באחת המדינות המתקשרות אשר בקשר אליהן נוצרה ההתחייבות בשלה משתלמת הריבית, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים בנטל הריבית, יראו את הריבית כנובעת במדינה שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.

6. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, עולה סכום הריבית, ביחס לתביעת החוב שעליה היא משתלמת, על הסכום שהחשלם והמקבל היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה בזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל אחת מהמדינות המתקשרות, תוך התחשבות נאותה בהוראותיה האחרות של אחנה זו.

2. אף על פי כן, ניתן לחייב במס דיבידנדים כאלה במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת, ולפי דיני אותה מדינה, אולם אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לדיבידנדים, המס שיוטל כך לא יעלה על:

(א) 5 אחוזים מן הסכום ברוטו של הדיבידנדים אם התקבל מחזיק במישרין או בעקיפין ב-10 אחוזים לפחות מהון החברה המשלמת את הדיבידנדים;

(ב) 10 אחוזים מן הסכום ברוטו של הדיבידנדים בכל המקרים האחרים. סעיף קטן זה לא ישפיע על אופן חיוב החברה במס לגבי הרווחים שמהם משתלמים הדיבידנדים.

3. על אף הוראות ס"ק 2 (א), מקום שהרווחים שמהם משתלם דיבידנד הם רווחים שהיו חייבים במס בשיעור שאינו עולה על 15 אחוזים, בהתאם לחוקי תמריצי המס של המדינה המתקשרת שבה החברה היא תושבת, כי אז הסכום ברוטו של הדיבידנד יהיה חייב במס באותה מדינה בשיעור של 10 אחוז.

4. המונח "דיבידנדים" בסעיף זה פירושו הכנסה ממניות, ממניות "הנאה" או מזכויות "הנאה", ממניות במכרות, ממניות יסוד או מזכויות אחרות, אשר אינן תביעות חוב, המשתתפות ברווחים, וכן הכנסה מזכויות אחרות בחברה הכפופות לאותו דין לעניין מסים כהכנסה ממניות לפי חוקי של המדינה שבה נמצא מושבה של החברה המבצעת את החלוקה.

5. הוראות ס"ק 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לדיבידנדים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקום מושבה של החברה המשלמת את הדיבידנדים, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע באותה מדינה אחרת שירותים אישיים של עצמאי, מבסיס קבוע הנמצא באותה מדינה, וזכות ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה בפועל באותו מוסד קבע או בסיס קבוע; במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לפי העניין.

6. מקום שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת מפיקה רווחים או הכנסה מהמדינה המתקשרת האחרת, לא תטיל מדינה אחרת זו מס על הדיבידנדים המשתלמים בידי החברה אלא ככל שאותם דיבידנדים משתלמים לתושב של אותה מדינה אחרת או ככל שזכות ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה בצורה ממשית למוסד קבע או לבסיס קבוע הנמצא באותה מדינה אחרת, ולא תחייב את רווחיה הבלתי מחולקים של החברה במס על רווחים בלתי מחולקים, גם אם הדיבידנדים המשתלמים או הרווחים הבלתי מחולקים מורכבים, כולם או קצתם, מרווחים או מהכנסה שמקורם במדינה אחרת כאמור.

7. על אף הוראות סעיף זה או ס"ק 2 לסעיף 24, מקום שמיזם של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, אותה מדינה אחרת רשאית להטיל מס, נוסף על מס ההכנסה של החברה, בשיעור שלא יעלה על 15 אחוז.

סעיף 11

ריבית

1. ריבית שמקורה במדינה מתקשרת והמשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.

סעיף 8

תחבורה בינלאוחית

1. רווחים מהפעלת ספינות, כלי רכב יבשתיים או כלי טיס בתחבורה בינלאומית, ניתן יהיה לחייבם במס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי של המיזם. למטרות סעיף זה, המונח "רווחים" כולל הכנסה מהשימוש, האחזקה או ההשכרה של ספינות, כלי רכב יבשתיים או כלי טיס, אם ההכנסה הנובעת מכך באה אגב ההכנסה הכוללת של המיזם מפעולות התחבורה הבינלאוחית שלו.

2. אם מקום הניהול הממשי של מיזם ספנות הוא על ספינה, כי אז יראוהו כאילו חקומו במדינה המתקשרת שבה שוכן נמל הבית של הספינה, או אם אין נמל בית כזה, במדינה המתקשרת שמפעיל הספינה הוא תושבה.

3. הוראות ס"ק ו יחולו גם על רווחים הנובעים מהשתתפות בקרן, בעסק משותף או בסוכנות הפעלה בינלאומית.

סעיף 9

מיזמימ משולבים

1. מקום -

(א) שמיזם של מדינה מתקשרת משתתף, במישרין או בעקיפין, בניהול, בשליטה או בהון של מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או

(ב) שאותם בני אדם משתתפים, במישרין או בעקיפין, בניהול, בשליטה או בהון של מיזם של מדינה מתקשרת ושל מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, ובכל אחד משני המצבים נקבעו או הוטלו בימסים החסחריים או הכספיים בין שני המיזמים, תנאים שונים מאלה שהיו נקבעים בין מיזמים בלתי-תלויים, הרי כל הרווחים שאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד החיזמים ובשל אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחי אותו מיזם ולהטיל עליהמ מס בהתאם.

2. מקום שמדינה מתקשרת כוללת ברווחי מיזם של אותה מדינה - ומטילה מס בהתאם - רווחים שעליהם מיזם של המדינה המתקשרת האחרת חויב במס באותה מדינה מתקשרת אחדת, והרווחים הכלולים כך הם רווחים שהיו נצמחים למיזם של המדינה המתקשרת הראשונה אילו התנאים שנקבעו בין שני המיזמים היו זהים לתנאים הנקבעים בין שני מיזמים בלתי תלויים, כי אז המדינה המתקשרת האחרת תערוך התאמה נאותה לגבי המס שהוטל בה על אותמ רווחים, כאשר היא רואה את אותה התאמה כמוצדקת. בקביעתה של התאמה כאמור תינתן תשומת לב להוראות האחרות של אמנה זו ובמידת הצורך יתייעצו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות זו עם זו.

3. הוראות ס"ק 2 לא יחולו במקרה של הונאה או השתמטות מכוונת.

סעיף 10

דיבידנדים

1. דיבידנדים ששילמה חברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אמרת.

סעיף 6

הכנסה ממקרקעין

1. הכנסה שמפיק תושב מדינה מתקשרת ממקרקעין (לרבות הכנסה מחקלאות או ייעור) הנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן למייבה במס באותה מדינה אחרת.

2. למונח "מקרקעין" תהא המשמעות שיש לו לפי דיני המדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין הנדונים. בכל מקרה, יכלול המונח נכסים הנלווים אל מקרקעין, משק חי וציוד המשמשים בחקלאות וייעור, זכויות שחלות עליהן הוראות החוק הכללי הדן במקרקעין, זכות ההנאה מפירות מקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד ניצול, או הזכות לנצל, מרבצי מחצבים, מקורות ואוצדות טבע אחרים; ספינות, סירות וכלי טיס לא ייראו במקרקעין.

3. הוראות ס"ק 1 יחולו על הכנסה המופקת משימוש ישיר במקרקעין, מהשכרתם או משימוש במקרקעין בכל דרך אחרת.

4. הוראות ס"ק 1 ו-3 יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מיזם ועל הכנסה ממקרקעין המשמשים לביצוע שירותים אישיים בידי עצמאי.

סעיף 7

רווחי עסקים

1. רווחים של מיזם של מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, זולת אם המיזם מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם. אם המיזם מנהל עסקים כאמור, ניתן לחייב במס במדינה האחרת את רווחי העסקים של המיזם, אולם רק אותו חלק מהם שניתן לייחסו לאותו מוסד קבע.

2. בכפוף להוראות ס"ק 3, מקום שמיזם של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ייחסו בכל אחת מהמדינות המתקשרות לאותו מוסד קבע את רווחי העסקים שהיו צפויים לו אילו היה זה מיזם נבדל ונפרד העוסק בפעילויות זהות או דומות, בתנאים זהים או דומים, ומקיים קשרים באופן בלתי תלוי לחלוטין עם המיזם שהוא מוסד קבע שלו.

3. בקביעת רווחי מוסד קבע, יותר ניכויין של כל ההוצאות שהוצאו לסטרות מוסד הקבע, לרבות הוצאות ניהול והוצאות מנהל כלליות שהוצאו כך, בין שהוצאו במדינה שבה נמצא מוסד הקבע ובין שהוצאו במקום אחר.

4. במידה שהיה נהוג במדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים שיש לייחס למוסד קבע על בסיס של ייחוס כלל הרווחים של המיזם לחלקיו השווים, האמור בס"ק 2 לא ימנע מאותה מדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים החייבים מס לפי שיטת הייחוס שנהוגה בה; ואולם שיטת הייחוס שתאומץ תהיה כזאת שתביא לתוצאות התואמות את העקרונות שנקבעו בסעיף זה.

5. לא ייוחסו רווחים לחוסד קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד קבע קנה טובין או סחורה בשביל המיזם.

6. לעניין הסעיפים הקטנים הקודמים, ייחוס הרווחים למוסד קבע ייקבע בהתאם לאותה שיטה מדי שנה בשנה, אלא אם יש סיבה טובה ומספקת לנהוג אחרת.

7. מקום שהרווחים כוללים פריטי הכנסה הנידונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, כי אז הוראות אותם סעיפים לא יושפעו מהוראות סעיף זה.

3. כן כולל החונח "מוסד קבע":

(א) אתר בנייה או פרוייקט בינוי, התקנה או הרכבה, אבל רק מקום שהאתר או הפרוייקט האמורים נמשכים לתקופה של יותר מ-9 חודשים;

(ב) מתן שירותים, לרבות שירותי ייעוץ או ניהול הניתנים בידי מיזם באמצעות שכירים או כוח אדם אחר שהמיזם מעסיק למטרה זו, אך רק מקום שפעילויות מסוג זה (לגבי אותו פרוייקט או לגבי פרוייקט אשר הקשור אליו) נמשכות במדינה תקופה או תקופות מצטברות של יותר משישה חודשים בכל תקופה של שנים-עשר חודשים.

4. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, המונח "מוסד קבע" יראוהו כאילו אינו כולל:

(א) שימוש בחתקנים אך ורק לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה של טובין או של סחורה השייכים למיזם;

(ב) החזקת סלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לצרכי אחסון, תצוגה או מסירה;

(ג) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לשם עיבודם בידי מיזם אחר;

(ד) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם רכישת טובין או סחורה, או לשם איסוף ידיעות, עבור המיזם;

(ה) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק למטרות פרסום, לאספקת מידע, למחקר מדעי או לפעילויות דומות שטיבן הכנה או עזר, עבור המיזם;

(ו) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לצורך צירוף כלשהו של פעילויות המאחכרות בתת-ס"ק (א) עד (ה), ובלבד שהפעילות הכוללת של מקום העסקים הקבוע הנובעת מצירוף זה טיבה הכנה או עזר.

5. על אף הוראות ס"ק 1 ו-2, מקום שאדם - שאינו סוכן בעל מעמד עצמאי שס"ק 6 חל עליו - פועל בשם מיזם, ויש לו במדינה מתקשרת סמכות לחתום על חוזים בשם המיזם והוא משתמש בה בקביעות, יראו את המיזם כאילו יש לו מוסד קבע באותה מדינה ביחס לכל הפעילויות שאותו אדם נוטל על עצמו מטעם המיזם, אלא אם פעילויות האדם האמור מוגבלות לאלה המאחכרות בס"ק 4, אשר אילו בוצעו חמקום עסקים קבוע, לא היו הופכות את מקום העסקים הקבוע למוסד קבע לפי הוראות אותו ס"ק.

6. מיזם לא ייראה כבעל מוסד קבע במדינה מתקשרת רק מפני שהוא מנהל עסקים באותה מדינה באמצעות מתווך, עמיל כללי או כל סוכן בעל מעמד עצמאי, ובלבד שבני אדם אלה פועלים במהלך הרגיל של עסקיהם.

7. העובדה שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת שולטת בחברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, או החנהלת עסקים באותה מדינה אחרת (בין אם באמצעות מוסד קבע או בדרך אחרת), או נשלטת על ידי חברה כזו, לא יהיה בה כשלעצמה כדי להקנות לחברה אחת מעמד של מוסד קבע של האחרת.

סעיף 4

מקום מושב לצרכים פיסקליים

1. למטרות אמנה זו, המונח "תושב מדינה מתקשרת" פירושו כל אדם אשר לפי דיני אותה מדינה נתון בה למס בשל מקום מושבו, מקום מגוריו, מקום ניהול עסקיו, מקום ההתאגדות שלו או כל מבחן אחר כיוצא באלה. אבל מונח זה אינו כולל אדם הנתון למס באותה מדינה רק ביחס להכנסה ממקורות באותה מדינה או להון שמקומו בה.

2. מקום שמכוח הוראות ס"ק 1 יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, ייקבע מעמדו כלהלן:

(א) יראוהו כתושב המדינה שיחסיו האישיים והכלכליים עמה הדוקים יותר ("מרכז האינטרסים החיוניים");

(ב) אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, יראוהו כתושב המדינה שבה עומד לרשותו בית קבע; אם עומד לרשותו בית קבע בשתי המדינות, או אם אין לו בית קבע אף לא באחת משתי המדינות, יראוהו כתושב המדינה שבה הוא נוהג לגור;

(ג) אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות, או אם אינו נוהג לגור אף לא באחת מהן, יראוהו כתושב המדינה שהוא אזרחה;

(ד) אם הוא אזרח של שתי המדינות, או אינו אזרח אף לא של אחת מהן, יישבו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות את השאלה בהסכמה הדדית.

3. מקום שמכוח הוראות ס"ק 1 אדם שאינו יחיד הינו תושב שתי מדינות המתקשרות, יראוהו כתושב המדינה שבה נמצא מקום הניהול הממשי והמרכזי שלו. אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מקום הניהול הממשי והמרכזי שלו, יישבו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות את השאלה בהסכמה הדדית.

סעיף 5

מוסד קבע

1. למטרות אמנה זו, המונח "מוסד קבע" פירושו מקום עסקים קבוע שבו מתנהלים עסקי המיזם, כולם או חלקם.

2. המונח "מוסד קבע" כולל במיוחד:

(א) מקום הנהלה;
(ב) סניף;
(ג) משרד;
(ד) בית חרושת;
(ה) בית מלאכה; וכן
(ו) מכרה, באר נפט או באר גאז, מחצבה או כל מקום אחר להפקת משאבים טבעיים.

סעיף 3

הגדרות כלליות

1. למטרות אמנה זו, אלא אם משתמע אחרת מן ההקשר:

(א) המונח "ישראל" פירושו מדינת ישראל בהתאם לחוקיה, ובמשמעותו הגיאוגרפית כולל, אך לא מוגבל, למי החופים של ישראל וכן כל שטח שמעבר למימי החופים אשר בהתאם לחוקי ישראל הוא אזור שבו ניתן לחמש את זכויותיה של ישראל ביחס למקר ולניצול משאבים הטבעיים, הביולוגיים והמינרליים הקיימים במי הים, בקרקעית הים ובתת-הקרקע של המים האמורים;

(ב) המונח "הרפובליקה הסלובקית" פירושו שטח ארצה של הרפובליקה הסלובקית, בהתאם למשפט הבינלאומי;

(ג) המונחים "מדינה מתקשרת" ו"מדינה מתקשרת אחרת" פירושם הרפובליקה הסלובקית או ישראל, לפי ההקשר;

(ד) המונח "אדם" כולל יחיד, חברה וכל חבר בני אדם אחר;

(ה) המונח "חברה" פירושו כל תאגיד או גוף הנחשב כתאגיד לצרכי מס;

(ו) המונחים "מיזם של מדינה מתקשרת" ו"מיזם של המדינה המתקשרת האחרת" פירושם, בהתאמה, מיזם המנוהל בידי תושב של מדינה מתקשרת ומיזם המנוהל בידי תושב של המדינה המתקשרת האחרת;

(ז) המונח "אזרח" פירושו:

(1) כל יחיד שהוא בעל אזרחות של מדינה מתקשרת;

(2) כל אדם משפטי, שותפות או התאגדות שמעמדם ככאלה נובע מהחוקים התקפים של מדינה מתקשרת;

(ח) המונח "תחבורה בינלאומית" פירושו כל הובלה בספינה, כלי רכב יבשתי או כלי טיס המופעלים ע"י מיזם שמקום הניהול הממשי שלו נמצאים במדינה מתקשרת, למעט מקום שהספינה, כלי הרכב היבשתי או כלי הטיס מופעלים אך ורק בין מקומות שבמדינה המתקשרת האחרת.

(ט) המונח "רשות מוסמכת" פירושו:

(1) רפובליקה הסלובקית- משרד האוצר או נציגו המוסמך.

(2) בישראל - שר האוצר או נציגו המוסמך;

2. ביחס ליישום אמנה זו ע"י המדינות המתקשרות, תהא לכל מונח שלא הוגדר בה המשמעות שיש לו לפי דיני אותה מדינה מתקשרת, בנוגע למסים שאמנה זו חלה עליהם, אלא אם משתמע אחרת מן ההקשר.

ממשלת מדינת ישראל וממשלת הרפובליקה הסלובקית,

ברצותן לכרות אמנה למניעת מסי כפל ולמניעת התחמקות ממס לגבי מסים על הכנסה ועל הון,

וכדי להוסיף לפתח את יחסיהן ולהקל עליהם,

הסכימו לאמור:

סעיף 1

תחום אישי

אמנה זו תחול על בני אדם שהם תושבי אחת המדינות המתקשרות או שתי המדינות המתקשרות.

סעיף 2

המסים הנידונים

1. אמנה זו תחול לגבי מסים על הכנסה ועל הון, המוטלים מטעם מדינה מתקשרת או מטעם יחידות משנה מדיניות שלה או הרשויות המקומיות שלה, ללא התחשבות בדרכי הטלתם.

2. כמסים על הכנסה ועל הון ייחשבו כל המסים המוטלים על סך כל ההכנסה, על סך כל ההון, או על רכיבי הכנסה או הון, לרבות מסים על רווחים מהעברת מטלטלין או מקרקעין, מסים על סך כל השכר או המשכורות שמשלמים מיזמים, וכן מסים על עליית ערך של נכסים.

3. המסים הקיימים שעליהם תחול אמנה זו הם במיוחד:

א. בישראל:

(1) מס הכנסה (לרבות מס חברות ומס רווחי הון);

(2) המס המוטל על רווחים מהעברת מקרקעין לפי חוק מס שבח מקרקעין; וכן

(3) המס המוטל על מקרקעין לפי חוק מס רכוש;

(להלן-"מס ישראלי").

ב. ברפובליקה הסלובקית:

(1) מס הכנסה על יחידים;

(2) מס הכנסה על ישויות משפטיות; וכן

(3) מס על מקרקעין.

(להלן-"מס סלובקי");

4. כן תחול האמנה על כל מס זהה או דומה בעיקרו שיוטל לאחר תאריך חתימתה של האמנה, בנוסף למסים הקיימים או במקומם; הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו על כל שינוי משמעותי שחל בדיני המסים שלהן.

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

אמנה

בין

ממשלת מדינת ישראל

לבין

ממשלת הרפובליקה הסלובקית

בדבר מניעת מסי כפל

ומניעת התחמקות ממס

לגבי מסים על הכנסה ועל הון

[SLOVAK TEXT — TEXTE SLOVAQUE]

ZMLUVA

MEDZI

VLÁDOU ŠTÁTU IZRAEL

A

VLÁDOU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

O ZAMEDZENÍ DVOJITÉHO ZDANENIA

A ZABRÁNENÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU

V ODBORE DANÍ Z PRÍJMOV A Z MAJETKU

VLÁDA ŠTÁTU IZRAEL A
VLÁDA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

prajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabráneni daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku a ďalej rozvíjať a upevniť ich vzťahy,

dohodli sa takto:

Článok 1

OSOBY, NA KTORÉ SA ZMLUVA VZŤAHUJE

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi v jednom alebo oboch zmluvných štátoch.

Článok 2

DANE, NA KTORÉ SA ZMLUVA VZŤAHUJE

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku, ukladané menom zmluvného štátu alebo jeho správnych útvarov alebo miestnych orgánov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.

2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, z celkového majetku alebo z časti príjmu alebo majetku, vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, dane z celkových miezd a platov vyplácané podnikmi a tiež daní z prírastku majetku.

3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje sú najmä:

a) v Izraeli:

(i) daň z príjmu (zahŕňajúca daň spoločnosti a daň zo ziskov z majetku);

(ii) daň vyberaná zo zisku zo scudzenia nehnuteľného majetku podľa zákona o dani z ocenenia pozemku; a

(iii) daň vyberaná z nehnuteľného majetku podľa zákona o dani z majetku;

(ďalej nazývané "izraelská daň").

b) V Slovenskej republike:

(i) daň z príjmov fyzických osôb;

(ii) daň z príjmov právnických osôb; a

(iii) daň z nehnuteľností;

(ďalej nazývané "slovenská daň");

I. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpisu tejto zmluvy popri alebo namiesto súčasných daní. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia podstatné zmeny, ktoré sa vykonajú v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

VŠEOBECNÉ DEFINÍCIE

. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:

a) výraz "Izrael" označuje Štát Izrael v súlade s jeho zákonmi a ak je použitý v zemepisnom zmysle tak zahŕňa, ale nie je obmedzený na výsostné vody Izraela a akúkoľvek oblasť mimo takýchto výsostných vôd, ktorá v súlade so zákonmi Izraela je oblasťou, na ktorej môžu byť vykonávané práva Izraela týkajúce sa prieskumu a využívania prírodných, biologických a minerálnych zdrojov, ktoré sa nachádzajú v morských vodách, na morskom dne a podloží týchto vôd;

b) výraz "Slovenská republika" označuje územie Slovenskej republiky v súlade s medzinárodným právom;

c) výrazy "jeden zmluvný štát" a "druhý zmluvný štát" označujú podľa prípadu Izrael alebo Slovenskú republiku;

d) výraz "osoba" zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb;

e) výraz "spoločnosť" označuje právnickú osobu alebo nositeľa práv považovaného pre účely zdanenia za právnickú osobu;

f) výrazy "podnik jedného zmluvného štátu" a "podnik druhého zmluvného štátu" označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;

g) výraz "štátny príslušník" označuje:

(i) každú fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom niektorého zmluvného štátu;

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte;

h) výraz "medzinárodná doprava" označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou, cestným vozidlom alebo lietadlom, ktorá je prevádzkovaná podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, okrem prípadu, ak loď, cestné vozidlo alebo lietadlo je prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;

i) výraz "príslušný úrad" označuje:

(i) v prípade Izraela - ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu.

(ii) v prípade Slovenskej republiky - ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu;

. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný má pri uplatňovaní tejto zmluvy mluvným štátom pre účely daní význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu, na ktoré a táto zmluva vzťahuje, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

DAŇOVÝ DOMICIL

. Na účely tejto zmluvy výraz "rezident jedného zmluvného štátu" označuje každú sobu, ktorá podľa práva tohto štátu podlieha v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho ydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia, miesta registrácie alebo akéhokoľvek iného odobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto táte len z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štáte alebo majetku v tomto štáte miestneného.

. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom v oboch zmluvných tátoch, určí sa jej postavenie nasledujúcim spôsobom:

) predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov);

) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, v ktorom má k dispozícii stály byt; ak má k dispozícii stály byt v oboch štátoch, alebo ak nemá k dispozícii stály byt v žiadnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava;

) ak sa obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ktorého je štátnym občanom;

) ak je štátnym občanom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

. Ak osoba iná ako osoba fyzická je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, potom táto osoba bude považovaná za rezidenta štátu v ktorom je miestnené miesto jej skutočného vedenia. Ak nemožno určiť v ktorom štáte je miesto jej skutočného vedenia, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

Článok 5

STÁLA PREVÁDZKAREŇ

. Na účely tejto zmluvy, výraz "stála prevádzkareň" označuje trvalé zariadenie na podnikanie, prostredníctvom ktorého podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.

. Výraz "stála prevádzkareň" zahŕňa najmä:

a) miesto vedenia;
b) závod;
c) kanceláriu;
d) továreň;
e) dielňu; a
f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.

Výraz "stála prevádzkareň" tiež zahŕňa:

a) stavenisko alebo stavbu, inštalačný alebo montážny projekt, ale len vtedy, ak takéto stavenisko alebo projekt trvá dlhšie ako 9 mesiacov;

b) poskytovanie služieb, vrátane poradenských alebo riadiacich služieb, poskytovaných podnikom prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov, ktoré podnik zamestnal na takéto účely, ale len, ak činnosti takéhoto charakteru trvajú (u rovnakého alebo súvisiaceho projektu) na území štátu počas obdobia alebo období presahujúcich šesť mesiacov v akomkoľvek dvanásťmesačnom období.

. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa predpokladá, že výraz "stála prevádzkareň" nezahŕňa:

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku;

b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania;

c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom;

d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;

e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely reklamy, poskytovania informácií, na vedecký výskum alebo na podobné činnosti, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter;

f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek spojených činností uvedených v pododsekoch a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.

. Ak, bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, osoba - iná ako nezávislý zástupca, a ktorého sa vzťahuje ustanovenie odseku 6 - koná v zmluvnom štáte v mene podniku a ıá a obvykle aj využíva právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že :nto podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, toré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na innosti uvedené v odseku 4, ktoré, ak by boli uskutočňované prostredníctvom trvalého ariadenia, nezakladali by existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku.

. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára lebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda ɔoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom áte alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne lebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej ɔoločnosti.

Článok 6

PRÍJMY Z NEHNUTEĽNÉHO MAJETKU

.. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom táte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

:. Výraz "nehnuteľný majetok" má taký význam, aký má podľa zákonov zmluvného tátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Výraz zahŕňa v každom prípade ríslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v oľnohospodárstve a lesníctve, práva, pre ktoré platia ustanovenia občianskeho práva zťahujúce sa na pozemky, právo používania nehnuteľného majetku a práva na remenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie k ťažbe nerastných ložísk, rameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný najetok.

. Ustanovenia odseku 1 sa použijú pre príjmy poberané z priameho užívania, renájmu alebo každého iného spôsobu používania nehnuteľného majetku.

. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú takisto pre príjmy z nehnuteľného majetku odniku a pre príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislých ovolaní.

Článok 7

ZISKY PODNIKOV

. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak odnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej revádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto ôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.

Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom áte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, určia sa s výnimkou stanovení odseku 3, v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by ola mohla docieliť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné nnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od odniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku naložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou, vrátane nákladov na vedenie a eobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je to stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.

Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré majú byť pripočítané tálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, stanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť ýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby ýsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky len na základe skutočnosti, že ta nakupovala tovar pre podnik.

Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich dsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistuje dostatočný dôvod pre iný ostup.

Ak zisky zahŕňajú príjmy, ktoré sú uvedené osobitne v iných článkoch tejto mluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

MEDZINÁRODNÁ DOPRAVA

Zisky z prevádzkovania lodí, cestných vozidiel alebo lietadiel v medzinárodnej oprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte v ktorom je umiestnené miesto kutočného vedenia podniku. Pre účely tohto článku výraz "zisky" zahŕňa príjmy z ríležitostného užívania, údržby alebo prenájmu lodí, cestných vozidiel alebo lietadiel, ak ký to príjem je náhodný vo vzťahu k celkovým príjmom spoločnosti prevádzkujúcej ıedzinárodnú dopravu.

Ak miesto skutočného vedenia podniku lodnej dopravy je na palube lode, považuje a za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode lebo ak nie je takýto domovský prístav, v zmluvnom štáte, v ktorom je prevádzkovateľ ode rezidentom.

Ustanovenia odseku 1 platia tiež pre podiely na zisku z účasti na poole, na poločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

SPOLOČNÉ PODNIKY

Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo

b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných zťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od odmienok, ktoré by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, môžu byť akékoľvek zisky, toré by, nebyť týchto podmienok, dosiahol jeden z podnikov, ale vzhľadom na tieto odmienky ich nedosiahol, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následne zdaniť.

. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohoto štátu a následne zdaní isky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte a ieto zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik prv spomenutého štátu, k by podmienky dohodnuté medzi oboma podnikmi boli také, ako by boli dohodnuté edzi nezávislými podnikmi, upraví tento druhý štát vhodne sumu dane uloženej z týchto iskov, ak tento druhý štát považuje úpravu za oprávnenú. Pri stanovení takejto úpravy sa ezmú do úvahy iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov v ripade nutnosti túto úpravu vzájomne prekonzultujú.

. Ustanovenia odseku 2 sa nepoužijú v prípade úmyselného podvodu alebo esplnenia povinnosti.

Článok 10

DIVIDENDY

. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte sobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom áte.

. Tieto dividendy však môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť, torá ich vypláca rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, avšak ak ríjemca je skutočným vlastníkom dividend daň takto určená nepresiahne:

a) 5 % hrubej sumy dividend, ak príjemca vlastní priamo alebo nepriamo najmenej 10 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy;

b) 10 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

ento odsek neovplyvní zdaňovanie ziskov spoločnosti, z ktorých sú dividendy vyplácané.

. Bez ohľadu na ustanovenie odseku 2a), ak zisky, z ktorých sú dividendy vyplácané, ı ziskami, ktoré podliehajú zdaneniu vo výške neprevyšujúcej 15 %, potom hrubá suma

ividend podľa dotknutých daňových právnych predpisov zmluvného štátu, ktorého je odnik rezidentom, podlieha dani v tomto štáte do výšky 10 %.

Výraz "dividendy", použitý v tomto článku, označuje príjmy z akcií, "jouissance" kcií alebo "jouissance" práv, z banských akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv, s ýnimkou pohľadávok, podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré odliehajú rovnakému zdaneniu ako príjmy z akcií podľa daňových predpisov štátu, v torom je spoločnosť, ktorá rozdeľuje zisk, rezidentom.

Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je ezidentom v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je poločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom podnikateľskú činnosť prostredníctvom tálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte ezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, pre ktorú a dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu ákladňu. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, aký prípad ide.

. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo ríjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané poločnosťou, s výnimkou prípadov, ak sú tieto dividendy vyplácané rezidentovi tohto ruhého štátu alebo ak sa účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže k stálej revádzkarni alebo stálej základni, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte a ani odrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď yplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov lebo z príjmov docielených v tomto druhom štáte.

. Napriek ustanoveniam tohto článku alebo článku 25 odseku 2, ak podnik mluvného štátu vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte rostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej, tento druhý štát môže uložiť daň, krem dane z príjmu spoločnosti, vo výške nepresahujúcej 15 %.

Článok 11

ÚROKY

. Úroky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a ktoré poberá rezident druhého mluvného štátu, podliehajú zdaneniu v tomto druhom štáte.

. Úroky môžu byť zdanené tiež v zmluvnom štáte v ktorom majú zdroj, a to podľa rávnych predpisov tohto štátu, ale, ak je príjemca skutočným vlastníkom úrokov, daň ikto uložená nepresiahne:

a) 2 % hrubej sumy úrokov, ak úroky sú platené z dôvodu:

zťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma latieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov aždého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

ZISKY ZO ZCUDZENIA MAJETKU

Zisky z majetku plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia ehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 odseku 2, môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je takýto majetok umiestnený.

Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku álej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, ebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného nluvného štátu k dispozícii v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, ítane takto dosiahnutých ziskov zo scudzenia takejto stálej prevádzkarne (samostatnej ebo spolu s celým podnikom) alebo takejto stálej základne, môžu byť zdanené v tomto uhom štáte.

Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel alebo cestných vozidiel prevádzkovaných v edzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí alebo :tadiel alebo cestných vozidiel, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je niestnené miesto skutočného a hlavného vedenia podniku.

Zisky zo scudzenia akcií spoločnosti, ktorá je rezidentom zmluvného štátu, môžu ť zdanené v tomto štáte. Sadzba dane uložená týmto štátom na takéto zisky, v súlade s nto odsekom, nepresiahne 10 %.

Zisky zo scudzenia akéhokoľvek iného majetku, než ktorý je uvedený v odsekoch 2, 3 a 4, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

NEZÁVISLÉ POVOLANIA

Príjmy, ktoré rezident zmluvného štátu poberá zo slobodných povolaní alebo iných nosti nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte s výnimkou sledujúcich prípadov, kedy takéto príjmy môžu byť taktiež zdanené v druhom luvnom štáte:

) ak má obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu pre účely výkonu svojich činností; v takomto prípade môžu byť príjmy, ktoré je možné pripočítať tejto stálej základni, zdanené len v tomto druhom štáte; alebo

b) ak sa zdržiava v tomto druhom štáte počas obdobia alebo období, ktoré v úhrne presahuje 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období; v takomto prípade môže byť zdanená v tomto druhom štáte len tá časť príjmu, ktorá pochádza z jeho činností vykonávaných v tomto druhom štáte.

2. Výraz "slobodné povolania" zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, dentistov, právnikov, inžinierov, architektov a účtovných znalcov.

Článok 15

ZÁVISLÉ ČINNOSTI

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výhradou ustanovení článkov 16, 18, 19, 20 a 21 zdaneniu len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa takéto odmeny prijaté zaň zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia odseku 1, zdaniť len v prv spomenutom štáte, ak:

a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek 12 mesačnom období, a

b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte, a

c) odmeny nie je možné pripočítať stálej prevádzkarni alebo stálej základni, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku môžu sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, lietadla alebo cestného vozidla v medzinárodnej doprave zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 16

TANTIÉMY

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady alebo iného obdobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom v

(i) obligácie, dlhopisu alebo iného podobného záväzku vlády tohto štátu; alebo

(ii) pôžičky poskytnutej, refinancovanej, ručenej alebo poistenej, alebo úver poskytnutý, refinancovaný, ručený alebo poistený:

(A) v prípade Izraela Bank of Israel alebo Izraelskou spoločnosťou pre poistenie zahraničného obchodu.

(B) v prípade Slovenskej republiky Národnou bankou Slovenska alebo Slovenskou spoločnosťou pre poistenie zahraničných pôžičiek a úverov.

b) 5 % hrubej sumy úrokov, ak príjemca je finančnou inštitúciou, na ktorú sa nevzťahuje ustanovenie podľa písmena a). Pre účely tohto odseku je finančnou inštitúciou každý podnik, ktorý v rámci svojich bežných podnikateľských aktivít poskytuje pôžičky v súlade s vnútorným právom zmluvného štátu, ktorého je takýto podnik rezidentom.

:) 10 % hrubej sumy úrokov vo všetkých ostatných prípadoch.

Výraz "úroky", použitý v tomto článku, označuje príjmy z pohľadávok éhokoľvek druhu, zabezpečených i nezabezpečených záložným právom na hnuteľnosti alebo ktoré poskytujú alebo neposkytujú právo účasti na zisku dlžníka a jmä príjem z vládnych cenných papierov a príjem z obligácií alebo dlhopisov, včítane émií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. ·nále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky pre účely tohto článku.

Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je zidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú ɔky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej, :bo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne n umiestnenej a ak sa pohľadávka, z ktorej sú úroky platené, skutočne viaže na túto ılu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takomto prípade sa použijú tanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát n, jeho správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca ɔky, či je rezidentom zmluvného štátu alebo nie, má v zmluvnom štáte stálu :vádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vzniklo zadĺženie, z ktorého sú ıtené úroky a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, tom za zdroj takýchto úrokov bude považovaný štát, v ktorom je stála prevádzkareň :bo stála základňa umiestnená.

Ak suma úrokov, ktoré sa vzťahujú na pohľadávku, z ktorej sa úroky platia, :sahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným ıstníkom úrokov alebo ktoré udržiavajú jeden i druhý s treťou osobou, sumu, ktorú by l dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo takýchto vzťahov, použijú sa

stanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju resahuje, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s rihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

LICENČNÉ POPLATKY

Licenčné poplatky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a sú vyplácané ezidentovi druhého zmluvného štátu, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

Tieto licenčné poplatky môžu byť zdanené tiež v zmluvnom štáte, v ktorom je ich droj a to v súlade s právnymi predpismi tohto štátu, ale ak je príjemca skutočným lastníkom licenčných poplatkov, suma dane takto stanovená nepresiahne 5 percent hrubej ımy licenčných poplatkov.

Výraz "licenčné poplatky" použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek ruhu platené ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského ráva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu (vrátane kinematografických lmov, videonahrávok a filmov alebo pások pre rozhlasové alebo televízne vysielanie), atentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, softwaru, tajného vzorca alebo ýrobného postupu, alebo za použitie alebo právo na použitie priemyselného, obchodného ebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, ›chodné alebo vedecké skúsenosti.

Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných oplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom áte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom álej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva nezávislé povolanie ostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, v súvislosti s orým sú licenčné poplatky vyplácané, sa skutočne viažu k tejto stálej prevádzkarni alebo álej základni. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa ho, o aký prípad ide.

Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je nto štát sám, jeho správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však atiteľ licenčných poplatkov, či už je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v nluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu v súvislosti s ktorou vznikla ›vinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo álej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom šte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

Ak suma licenčných poplatkov, ktoré sa vzťahujú na použitie, právo alebo formáciu, za ktoré sú platené, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich edzi platiteľom a skutočným vlastníkom, alebo medzi nimi dvoma a treťou osobou mu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo týchto

Článok 17

UMELCI A ŠPORTOVCI

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo hudobník, alebo ako športovec, z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 v tomto druhom štáte.

2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy, bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15, zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

Článok 18

PENZIE

Penzie a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú, s výnimkou ustanovení článku 19 odseku 2, zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 19

VEREJNÉ FUNKCIE

1. a) Odmeny, iné ako penzie, vyplácané zmluvným štátom alebo správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe, za služby preukazované tomuto štátu alebo správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sú služby poskytované v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu:

(i) je štátnym občanom tohto štátu; alebo

(ii) sa nestala rezidentom v tomto štáte len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2. a) Akékoľvek penzie, vyplácané buď priamo alebo z fondov, ktoré zriadil niektorý zmluvný štát alebo správny útvar alebo miestny orgán tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto penzie však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym občanom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

ŠTUDENTI A ŽIACI STREDNÝCH ODBORNÝCH UČILÍŠŤ

Platby, ktoré študent alebo žiak stredného odborného učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržiava v prv spomenutom štáte iba z dôvodu štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov výživy, štúdia alebo výcviku, nebudú zdanené v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21

UČITELIA A VÝSKUMNÍ PRACOVNÍCI

Odmena za výučbu alebo vedecký výskum, ktorú poberá fyzická osoba, ktorá je alebo bola bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorá sa zdržiava v prv spomenutom štáte za účelom vedeckého výskumu alebo výučby na vzdelávacej inštitúcii, bude oslobodená od zdanenia v prv spomenutom štáte. Toto oslobodenie sa bude poskytovať počas obdobia nepresahujúceho dva roky od dátumu prvého príchodu učiteľa alebo výskumného pracovníka do krajiny. Tento článok sa neuplatní na príjmy z výskumu, ak takýto výskum nie je vykonávaný vo verejnom záujme, ale v prvom rade pre súkromný prospech určitej osoby alebo osôb.

Článok 22

INÉ PRÍJMY

1. Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, nech majú zdroj akékoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, budú zdanené iba v tomto štáte.

2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na príjmy iné ako príjmy z nehnuteľného majetku definované v článku 6 odsek 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom niektorom zmluvnom štáte, vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, pre ktorý sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takouto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 23

MAJETOK

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môže byť zdanený v tomto druhom štáte.

2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má jeden zmluvný štát v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, môže byť tiež zdanený v tomto druhom štáte.

3. Lode a lietadlá prevádzkované v medzinárodnej doprave a hnuteľný majetok patriaci na prevádzkovanie takýchto lodí a lietadiel, podlieha zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je podnik rezidentom.

4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 24

VYLÚČENIE DVOJITÉHO ZDANENIA

1. Dvojité zdanenie bude vylúčené takto:

a) v Izraeli :

V súlade s právnymi predpismi Izraela, ktoré upravujú zápočet na izraelskú daň zaplatenú v ktorejkoľvek krajine okrem Izraela, bude slovenská daň platená z príjmov zo zdrojov na Slovensku, ktorá pripadá na tieto príjmy, započítaná na daň splatnú v Izraeli. Započítaná čiastka však nepresiahne takú časť izraelskej dane, ktorá pomerne pripadá na príjmy zo zdrojov v Slovenskej republike vo vzťahu k celkovým príjmom podliehajúcim izraelskej dani.

b) v Slovenskej republike:

Slovenská republika môže pri ukladaní daní svojim rezidentom zahrnúť do základu dane, z ktorého sa takéto dane ukladajú, príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy tiež zdanené v Izraeli, avšak povolí znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Izraeli. Takéto zníženie však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy zdanené v Izraeli.

Článok 25

ZÁSADA ROVNAKÉHO ZAOBCHÁDZANIA

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní tiež na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti.

3. Ak sa nebudú uplatňovať ustanovenia článku 9 odseku 1, článku 11odseku 6, alebo článku 12 odseku 6, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu odpočítateľné pre účely určenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby sa platili rezidentovi v prv spomenutom štáte. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú pre účely určenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby sa dohodli voči rezidentovi prv spomenutého štátu.

4. Podnik jedného zmluvného štátu, ktorého majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba alebo osoby, ktoré sú rezidentmi v druhom zmluvnom štáte, nebude podliehať v prv spomenutom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky prv spomenutého štátu.

5. Ustanovenia tohto článku sa nebudú považovať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu pre účely zdanenia akékoľvek

osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

Článok 26

OBMEDZENIE VÝHOD

Príslušný úrad jedného zmluvného štátu môže na základe vzájomnej dohody s príslušným úradom druhého zmluvného štátu odoprieť výhody tejto zmluvy akejkoľvek osobe alebo vo vzťahu k akejkoľvek transakcii, ak podľa jeho názoru by poskytnutie týchto výhod znamenalo použitie tejto zmluvy v rozpore s jej účelom.

Článok 27

RIEŠENIE PRÍPADOV VZÁJOMNOU DOHODOU

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle na opravných prostriedkoch, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 25 odsek 1, tomu zmluvnému štátu, ktorého je štátnym občanom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia, ktoré vedie ku zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa vykoná bez časového obmedzenia podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.

3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto zmluvy. Môžu konzultovať aj za účelom zamedzenia dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré táto zmluva neupravuje.

4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu konzultovať priamo za účelom dosiahnutia dohody podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 28

VÝMENA INFORMÁCIÍ

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať také informácie, ktoré sú potrebné na uplatňovanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktoré sa vzťahujú na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal budú udržiavané v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu, alebo na základe žiadosti druhého zmluvného štátu poskytujúceho informácie a poskytnú sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, vymáhaním alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní, alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na tieto účely. Tieto informácie môžu poskytnúť pri súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.

2. Ustanovenia odseku 1 nebudú v žiadnom prípade vykladané tak, že ukladajú niektorému zo zmluvných štátov povinnosť :

a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu;

b) oznámiť informácie, ktoré nie je možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;

c) oznámiť informácie, ktoré by prezradili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 29

DIPLOMATI A KONZULÁRNI ÚRADNÍCI

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú diplomatom alebo konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 30

NADOBUDNUTIE PLATNOSTI

1. Zmluvné štáty si vzájomne oznámia splnenie ústavných podmienok pre nadobudnutie platnosti tejto zmluvy.

, Táto zmluva nadobudne platnosť dátumom neskoršieho oznámenia podľa odseku 1 jej ustanovenia sa budú uplatňovať:

a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na príjmy vyplácané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť;

b) ak ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

Článok 31

VÝPOVEĎ

Táto zmluva zostane v platnosti pokiaľ ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roku začínajúceho po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takomto prípade zmluva prestane uplatňovať:

a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na príjmy vyplácané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď;

b) ak ide o ostatné dane z príjmov a dane z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď.

DANÉ v Bratislave....... dňa 8. septembra 1999, ktorý zodpovedá ......27......dňu ...Elul..... , 5759, Židovského kalendára, v hebrejskom, slovenskom a anglickom jazyku, pričom všetky texty majú rovnakú platnosť. V prípade akejkoľvek rozdielnosti výkladu bude rozhodujúci anglický text.

Za vládu Štátu Izrael	Za vládu Slovenskej republiky

[TRANSLATION — TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE L'ÉTAT D'ISRAÉL ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE SLOVAQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de l'État d'Israël et le Gouvernement de la République slovaque,

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Ainsi que de développer et de faciliter leurs relations

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le régime de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les plus-values réalisées lors de la cession de biens mobiliers et immeubles, les impôts sur le montant global des traitements ou salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values du capital.

3. Les impôts en vigueur auxquels s'applique la Convention sont notamment:

a) En Israël :

i) L'impôt sur le revenu (y compris l'impôt sur les sociétés et l'impôt sur les plus-values du capital) ;

ii) L'impôt sur les gains réalisés lors de la cession de biens fonciers en vertu de la Loi fiscale sur l'appréciation des biens fonciers ; et

iii) L'impôt sur les biens fonciers, conformément à la Loi fiscale sur les biens immobiliers

(ci-après dénommés " l'impôt israélien ") ;

b) En République slovaque,

i) L'impôt sur le revenu des personnes physiques ;

ii) L'impôt sur le revenu des personnes morales ; et

iii) L'impôt sur les biens immobiliers

(ci-après dénommés " l'impôt slovaque ").

4. La Convention s'applique aussi à tout impôt de nature identique ou similaire qui serait créé après la date de la signature de la présente Convention et qui s'ajouterait ou se substituerait aux impôts actuels. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes qui seraient apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, et à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

a) Le terme " Israël " désigne l'Etat d'Israël tel qu'il est défini par sa législation et, employé au sens géographique, il comprend, tout en y étant pas limité, les eaux territoriales d'Israël et toute zone située au-delà de celles-ci qui, en vertu des lois d'Israël, est une zone dans laquelle Israël peut exercer des droits concernant la prospection et l'exploitation de ressources naturelles, biologiques et minérales existant dans les eaux marines, les fonds marins et leur sous-sol ;

b) L'expression " République slovaque " désigne le territoire de la République slovaque conformément au droit international ;

c) Les expressions "un Etat contractant " et " l'autre Etat contractant " désignent, selon le contexte, la République slovaque ou Israël;

d) Le terme " personne " désigne une personne physique, une société ou tout autre groupement de personnes;

e) Le terme " société " désigne toute personne morale ou entité assimilée à une personne morale aux fins d'imposition;

f) Les expressions " entreprise d'un Etat contractant " et " entreprise de l'autre Etat contractant " désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) Le terme " ressortissant " désigne :

i) Toute personne physique qui possède la nationalité d'un Etat contractant;

ii) Toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant;

h) L'expression " trafic international " désigne toute opération de transport réalisée par un navire, un véhicule de transport routier ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, excepté à bord d'un navire, d'un véhicule de transport routier ou d'un aéronef exploité exclusivement entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

i) L'expression " autorité compétente " désigne :

i) S'agissant de la République slovaque, le Ministre des finances ou son représentant autorisé;

ii) S'agissant d'Israël, le Ministre des finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la présente Convention par un Etat contractant, et à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a le sens que lui confère le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la présente Convention.

Article 4. Domicile fiscal

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un Etat contractant " désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de l'emplacement de son siège de direction, du lieu de constitution de la société ou de tout autre critère de nature similaire. Toutefois, cette expression n'englobe pas les personnes assujetties à l'impôt dans cet Etat au seul motif qu'elles perçoivent des revenus provenant de sources ou du capital situés dans cet Etat.

2. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée comme suit :

a) La personne est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel elle a les liens personnels et économiques les plus étroits ;

b) Si l'Etat où la personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, elle est considérée comme étant un résident de l'Etat dans lequel elle dispose d'un foyer d'habitation permanent ; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation dans aucun des deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne habituellement ;

c) Si la personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle ni dans l'un ni dans l'autre, elle est considérée comme résident de l'Etat contractant dont elle est un ressortissant ;

d) Si la personne est un ressortissant des deux Etats ou n'est un ressortissant ni de l'un ni de l'autre, les autorités compétentes des deux Etats tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat où est situé son siège de direction effective. Si l'Etat où est situé son siège de direction effective ne peut être déterminé, les autorités compétentes des deux Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

Article 5. Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression " établissement stable " désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de ses activités.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment:

a) Un siège de direction ;

b) Une succursale ;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier ; et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression " établissement stable " englobe également :

a) Un chantier de bâtiment ou un programme de construction, d'installation ou de montage, quoique uniquement dans la mesure où la durée de ce chantier ou de ce programme est supérieure à 9 mois ;

b) La fourniture de services, y compris les services de consultants ou de gestion par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autres personnels engagés par l'entreprise à cette fin, quoique uniquement lorsque les activités de cette nature se poursuivent (pour le même programme ou un programme connexe) sur le territoire du pays pendant une ou des périodes représentant un total de plus de six mois au cours de toute période de 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes précédents du présent article, on considère qu'il n'y a pas " établissement stable " si :

a) Les installations sont employées aux seules fins d'entreposage, d'exposition ou de livraison de biens ou marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Un stock de biens ou marchandises appartenant à l'entreprise est tenu aux seules fins d'entreposage, d'exposition ou de livraison;

c) Un stock de biens ou marchandises appartenant à l'entreprise est tenu aux seules fins de leur transformation par une autre entreprise;

d) L'installation fixe d'affaires existe aux seules fins d'acquérir des biens ou des marchandises ou de recueillir des informations pour l'entreprise;

e) L'installation fixe existe aux seules fins de publicité, de fourniture d'informations, de recherches scientifiques ou d'activités similaires réalisées pour l'entreprise, et ayant un caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) L'installation fixe existe aux seules fins de l'exercice combiné de plusieurs des activités visées aux alinéas a) à e), sous réserve que l'activité générale qui en résulte ait un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 - agit dans un Etat contractant au nom d'une entreprise et dispose d'un pouvoir, qu'elle exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de cette entreprise, celle-ci est réputée posséder un établissement stable dans ledit Etat pour toutes les activités que cette personne exerce au nom de l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, exercées dans une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens du présent paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle exerce une activité dans cet Etat par l'intermédiaire d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, sous réserve que ces personnes agissent dans lc cadre ordinaire de leurs activités.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou soit contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit ou non par l'intermédiaire d'un établissement stable) ne suffit pas, en luimême, à faire de l'une ou l'autre de ces sociétés un établissement stable de J'autre.

Article 6. Revenus des biens immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression " bien immobilier " s'entend au sens que lui donne le droit de l'Etat contractant où ce bien est situé. Elle comprend en tous cas les biens connexes aux biens immobiliers, le bétail et le matériel servant aux exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de gisements miniers, de sources et d'autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus tirés de l'exploitation directe, de la location ou de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce une activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité dans ces conditions, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat contractant, quoique uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce une activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé à cet établissement stable, dans chaque Etat contractant, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait été une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'Etat où est situé cet établissement, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses composantes, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon le régime de répartition en usage ; la

méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Nul bénéfice ne peut être imputé à un établissement stable au seul motif que cet établissement a acheté des biens ou marchandises pour le compte de l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année par la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valides et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport international

1. Les bénéfices que l'entreprise tire de l'exploitation, en trafic international, de navires, de véhicules de transport routier ou d'aéronefs sont imposables exclusivement dans l'Etat contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise. Aux fins du présent article, le terme " bénéfices " englobe les revenus tirés de l'exploitation, de l'entretien ou de la location occasionnelle de navires, de véhicules de transport routier ou d'aéronefs si le revenu qui en est tiré est accessoire à l'ensemble du revenu engendré par ses activités de trafic international.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de transport maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une co-entreprise ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque:

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la gestion, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant; ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la gestion, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant;

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont liées, dans leurs relations commerciales ou financières, par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles dont conviendraient des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, n'étaient ces conditions, auraient pu être réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat -- et impose en conséquence -- des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contrac-

tant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède, lorsqu'il considère qu'il y a lieu d'y procéder, à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas en cas de fraude ou de manquement délibéré.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, selon la législation en vigueur dans cet Etat, quoique, si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire est une société détenant directement ou indirectement au moins 10 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 10 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices sur lesquels les dividendes sont payés.

3. Nonobstant les dispositions de l'alinéa a) du paragraphe 2, lorsque les bénéfices sur lesquels les dividendes sont payés sont des bénéfices qui ont été imposés à un taux non supérieur à 15 pour cent, conformément aux lois sur les incitations fiscales de l'Etat contractant dont la société est un résident, le montant brut des dividendes est assujetti, dans cet Etat, à un impôt de 10 pour cent.

4. Au sens du présent article, le terme " dividendes " désigne les revenus provenant d'actions, actions ou droits de jouissance, parts de mine, parts de fondateurs ou autres droits, à l'exception des créances, participations aux bénéfices ainsi que les revenus d'autres parts sociales assujettis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat contractant dont la société distributrice est un résident.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

6. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus provenant de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut prélever aucun impôt

sur les dividendes versés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

7. Nonobstant les dispositions du présent article ou du paragraphe 2 de l'article 25, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce une activité commerciale ou industrielle dans l'autre Etat contractant par le biais d'un établissement stable qui y est situé, ledit autre Etat peut imposer un impôt, en sus de l'impôt sur les revenus de la société, à un taux non supérieur à 15 pour cent.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent, selon la législation de cet Etat, quoique si la personne qui perçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ne peut dépasser :

a) 2 pour cent du montant brut des intérêts, si ceux sont payés au titre :

i) De bons, obligations ou autres titres analogues du Gouvernement dudit Etat ; ou

ii) D'un prêt consenti, ré-échelonné, garanti ou assuré, ou d'un crédit accordé, ré-échelonné, garanti ou assuré par :

A) Dans le cas de la République slovaque, la Banque Nationale Slovaque ou la Société slovaque d'assurance des prêts et crédits internationaux ;

B) Dans le cas d'Israël, la Banque d'Israël ou la Société israélienne d'assurance des risques du commerce international.

b) 5 pour cent du montant brut des intérêts lorsque le bénéficiaire est une institution financière à laquelle les dispositions de l'alinéa a) ne sont pas applicables. Aux fins du présent paragraphe, une institution financière est toute entreprise qui, dans le cadre de l'exercice normal de ses activités, accorde des prêts dans des conditions conformes au droit interne de l'Etat contractant dont ladite entreprise est un résident ;

C) 10 pour cent du montant brut des intérêts dans tous les autres cas.

3. Le terme " intérêts " employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une

base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

5. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat.

Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte étant dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, quoique, si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des redevances.

3. Au sens du présent article, le terme " redevances " désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique (y compris les films cinématographiques, les enregistrements vidéo et les films ou bandes d'enregistrements radiophoniques ou télévisés), ou d'un brevet, d'une marque de fabrique, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'un logiciel, d'une formule ou d'un procédé secret, ou pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de matériels à usage industriel, commercial ou scientifique, ou pour des informations concernant une expérience acquise dans un domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Les dispositions applicables en pareil cas sont celles de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, ou une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat.

Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe pour lequel l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement ou la base fixe est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des redevances, compte tenu de l'usage, du droit ou de l'information pour lequel elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte étant dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Plus-values du capital

1. Les plus-values qu'un résident d'un Etat contractant réalise à la cession des biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'article 6 sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

2. Les plus-values résultant de la cession des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les plus-values résultant de la cession de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les plus-values réalisées à la cession de navires, d'aéronefs ou de véhicules de transport routier exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou véhicules de transport routier sont exclusivement imposables dans l'Etat contractant où est situé le siège de direction effective et centrale de l'entreprise.

4. Les plus-values résultant de la cession d'actions d'une société qui est un résident d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat. Le taux d'imposition par cet Etat des gains visés par le présent paragraphe ne peut dépasser 10 pour cent.

5. Les plus-values réalisées à la cession de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 sont imposables exclusivement dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Le revenu qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat; toutefois, ces revenus sont aussi imposables dans l'autre Etat contractant dans les cas suivants :

a) Ce résident dispose de façon habituelle, dans l'autre Etat contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans l'autre Etat contractant; ou

b) Son séjour dans l'autre Etat contractant s'étend sur une ou des périodes d'une durée totale supérieure à 183 jours pendant toute période de 12 mois; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est tirée des activités exercées dans cet autre Etat est imposable dans cet autre Etat.

2. L'expression " profession libérale " comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, dentistes, avocats, ingénieurs, architectes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19, 20 et 21, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de 12 mois, et

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un aéronef ou d'un véhicule de transport routier exploité en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

Article 16. Tantièmes des administrateurs

Les tantièmes et autres rétributions analogues des administrateurs, qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du Conseil d'administration ou de tout organe similaire d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant

qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou en tant que musicien, ou encore en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à un tiers, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18. Pensions

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur sont imposables exclusivement dans cet Etat contractant.

Article 19. Fonctions publiques

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision politique ou collectivité sont imposables exclusivement dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations sont imposables exclusivement dans l'autre Etat contractant si les services en question sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet autre Etat et qui :

i) Est un ressortissant de cet Etat; ou

ii) N'est pas devenu un résident de cet Etat à la seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à l'Etat ou à cette subdivision ou collectivité sont imposables exclusivement dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions sont imposables uniquement dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet autre Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'activités industrielles ou commerciales exercées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales.

Article 20. Etudiants et apprentis

Les sommes qu'un étudiant ou un apprentis qui est ou était, immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit, pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, ne sont pas imposables dans le premier Etat, à condition qu'elles proviennent de sources extérieures à cet Etat.

Article 21. Enseignants et chercheurs

Les rémunérations que reçoit, au titre d'un enseignement ou de recherches scientifiques, une personne physique qui est ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y effectuer des recherches scientifiques ou d'y enseigner dans un établissement d'enseignement sont exonérées d'impôt dans le premier Etat cité. Cette exonération est accordée pour une période n'excédant pas deux ans à compter de la date à laquelle l'enseignant ou le chercheur est entré pour la première fois dans le pays. Le présent article ne s'applique pas aux revenus tirés de la recherche lorsque celle-ci n'est pas réalisée dans l'intérêt public mais principalement à l'avantage particulier d'une ou de plusieurs personnes spécifiques.

Article 22. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention sont imposables exclusivement dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement fixe qui y est situé, soit une profession indépendante grâce à une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Les dispositions applicables en pareil cas sont celles de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas.

Article 23. Capital

1. Le capital constitué par des biens immobiliers visés à l'article 6, appartenant à un résident d'un Etat contractant et sis dans l'autre Etat contractant sont imposables dans ce dernier.

2. Le capital constitué par des biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Le capital constitué par des navires et aéronefs exploités en trafic international ou par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires et aéronefs, n'est imposable que dans l'Etat contractant dont l'entreprise est un résident.

4. Tous les autres éléments du capital d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans ledit Etat.

Article 24. Elimination de la double imposition

La double imposition est éliminée de la façon suivante :

a) En Israël:

Sous réserve de la législation israélienne concernant le dégrèvement au titre du crédit d'impôt israélien payé dans tout pays autre qu'Israël, l'impôt slovaque payé au titre du revenu provenant de la République slovaque est admis en tant que crédit d'impôt israélien payable au titre de ce revenu. Ce crédit ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt israélien à payer au titre du revenu provenant de sources situées en République slovaque et faisant partie de l'ensemble du revenu imposable en Israël.

b) En République slovaque:

Lorsque la République slovaque impose ses résidents, elle peut inclure dans l'assiette fiscale sur laquelle ces impôts sont établis les éléments de revenu qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont aussi imposables en Israël, mais admet en déduction du montant de l'impôt calculé sur cette base un montant égal à l'impôt payé en Israël. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt slovaque, calculé avant déduction, correspondant au revenu qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, est imposable en Israël.

Article 25. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre Etat se trouvant dans la même situation. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant ne peut, dans cet autre Etat, être moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat exerçant la même activité.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 6 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat cité. De même, toute dette qu'une entreprise d'un Etat contractant a à l'égard d'un résident de l'autre Etat contractant est, aux fins du calcul du capital imposable de ladite entreprise, déductible dans les mêmes conditions que si elle avait été contractée auprès d'un résident du premier Etat cité.

4. Une entreprise d'un Etat contractant, dont tout ou partie du capital est détenu ou contrôlé, directement et indirectement, par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, n'est assujettie dans le premier Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui serait autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties d'autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Les dispositions du présent article ne peuvent être interprétées comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les dégrèvements, abattements et réductions personnels d'impôts en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

Article 26. Limitation des avantages

Une autorité compétente d'un Etat contractant peut, après s'être mise d'accord avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, refuser les avantages ressortant de la présente Convention à toute personne ou pour toute transaction si, à son avis, l'octroi de ces avantages constitue une utilisation abusive de la Convention compte tenu des objectifs de cette dernière.

Article 27. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par nn Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, cette personne peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si le cas relève du paragraphe 1 de l'article 25, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification d'une mesure qui entraînerait une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'un accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, ceci afin d'éviter une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention. L'accord est appliqué, quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'un accord amiable, de résoudre toutes les difficultés et de dissiper tous les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la présente Convention. Elles peuvent aussi se consulter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la présente Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles afin de parvenir à un accord dans le sens indiqué dans les paragraphes précédents.

Article 28. Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires à l'application des dispositions de la présente Convention ou de celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la présente Convention, dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. Tout renseignement reçu par un Etat contractant est tenu secret de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat ou à la demande

de l'autre Etat contractant qui fournit les renseignements, et n'est communiqué qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) concernées par le calcul ou le recouvrement des impôts visés dans la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent en faire état lors des audiences publiques des tribunaux ou dans des décisions judiciaires.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'un des Etats contractants l'obligation de :

a) Prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) Fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) Fournir des renseignements qui révéleraient un quelconque secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 29. Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

Aucune des dispositions de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit international soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 30. Entrée en vigueur

1. Les Etats contractants se notifieront l'un l'autre l'accomplissement de leurs formalités constitutionnelles nécessaires à l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La Convention entrera en vigueur à la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1, et ses dispositions seront applicables :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus obtenus le ou après le 1er janvier de l'année civile suivant celle où la présente Convention entre en vigueur;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur la fortune, aux impôts imputables à tout exercice fiscal commençant le ou après le 1er janvier de l'année civile suivant celle où la présente Convention entre en vigueur.

Article 31. Dénonciation

La présente Convention restera en vigueur jusqu'à ce qu'elle soit dénoncée par l'un des Etats contractants. Chacun des Etats contractants peut dénoncer la Convention par la voie diplomatique, après qu'elle aura été en vigueur pendant cinq années révolues, en en donnant avis au plus tard six mois avant la fin de toute année civile. Dans ce cas, la présente Convention cesse d'avoir effet:

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source : à l'égard des revenus obtenus le ou après le 1er janvier de l'année civile suivant celle où la notification est faite;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu ainsi que les impôts sur la fortune, à l'égard des impôts imputables à tout exercice fiscal commençant le ou après le 1er janvier de l'année civile suivant celle où la notification est faite.

Fait à Bratislava le 8 septembre 1999, qui correspond au vingt-septième jour de l'Elul, 5759 du calendrier juif, en hébreu, slovaque et anglais, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de l'Etat d'Israël :
NATHAN MERON

Pour le Gouvernement dc la République slovaque :
BRIGITA SCHMOGNEROVA